

[Tange.]

lovbestemmelse, som man gerne ville have straffet efter de nye lovbestemmelser.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 8, at domstolene skulle have ret til at ændre en aftale, kan vi ikke acceptere det, simpelt hen ud fra det synspunkt, at der findes næsten ikke én eneste aftale i dette land, der, nogen tid efter at den er indgået, ikke kan gøres endnu bedre og mere retfærdig, og derfor vil man kunne opnå en forfærdelig usikkerhed i samhandelen mellem folk.

Fru Ebba Strange var inde på, at politiet skal tage sig af den store kriminalitet, men småkriminaliteten kan vi gå let hen over. Det mener jeg er et meget farligt standpunkt, for hvad er småkriminaliteten? Er brugstyveri af en bil, en motorcykel eller en knallert småkriminalitet? Det vil jeg tro det er efter fru Ebba Stranges opfattelse, men jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at for den, det går ud over, som får sin bil ødelagt under hærværk og under brugstyveri, er det store og afgørende forbrydelser, og at lade småkriminaliteten florere, uden at der bliver grebet ind fra politiets side, fordi de skal sørge for den store kriminalitet, er et meget farligt standpunkt over for befolkningen. Den vil meget nemt kunne miste tilliden til hele vort retssystem.

Justitsminister Orla Møller var inde på, at der er en bagmandsvirksomhed med økonomiske forbrydelser, der er så alvorlig, at den bør kriminaliseres. For mig at se er det et spørgsmål, om det er nødvendigt at kriminalisere økonomisk bagmandsvirksomhed med frihedsstraf. Jeg vil tro, at man ved civile sager, der gennemføres, og hvor der bliver tale om store erstatningsbeløb til dem, det er gået ud over, foruden store omkostninger og eventuelt bøder, ville kriminalisere forholdet på en meget adækvat måde. Noget, økonomiske forbrydere har stor respekt for, er at skulle til at åbne kassen, at skulle betale store sagsomkostninger og eventuelt bøder.

Jeg tror ikke, at fængselsstraffen i disse tilfælde har den helt store betydning, simpelt hen fordi de fleste regner med, at det går nok, politiet opdager det ikke og alle de andre gode argumenter. Det er nemlig også sagens kerne, at vi vil få så mange tilfælde, at politiet og myndighederne ikke er i stand til at forfølge, opdage og få tiltale og domfæl-

delse i disse mange sager, og derfor ser vi det som mere formålstjenligt, at de bliver henført under civilrettens regie, således, at befolkningen selv sørger for at få den slags forseelser pådømt under civile sager. Vi kan ikke se, at man opnår noget som helst ved at true med straf, ikke andet end at samfundet får yderligere problemer med afstraffelse af disse mennesker; bagefter får man resocialisering af dem, og under ophold i fængsler får man udgifter til de pårørende.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg har såmænd ikke noget imod at modtage belæring, selv om den efter min opfattelse er fremsat på et urigtigt grundlag, men da vi nu har lidt god tid, fordi dagsordensforslaget ikke er trykt og omdelt, vil jeg gerne svare ganske kort.

For det første benægtede hr. Gudme naturligvis ikke, at der andetsteds i lovgivningen findes særdeles generelle bestemmelser og også lige så generelle bestemmelser som den, vi diskuterer i dag. Det kan ikke benægtes, det er bare tilfældet.

Dernæst nævner hr. Gudme, at det er forkert at drage færdselsloven ind til sammenligning, fordi færdselsloven indeholder en myriade af konkrete bestemmelser og så en generel opsamlingsbestemmelse. Ja, lige præcis. Færdselsloven prøver ligesom straffeloven at beskrive en masse konkrete forhold og give straf for overtrædelse af disse forhold. Men så har man sagt til sig selv, da man gav færdselsloven: vi kan ikke forestille os enhver situation, derfor må vi have en generel opsamlingsbestemmelse, der blot siger, at hvor der foreligger manglende agtpågivenhed, kan der gives bøde. Det er præcis det samme, vi efterlyser her. Vi giver en række bestemmelser i straffeloven, der er konkret udformet. Vi kan ikke forestille os enhver situation, men vi ved, at de situationer, der kan opstå, kan være af alvorlig karakter, meget ubehagelig karakter, langt alvorligere handlinger, end der er tale om i færdselsloven, og så er det vores opfattelse, at vi også her bør have en generel opsamlingsbestemmelse.

Derfor mener jeg, at denne sammenligning med færdselsloven er særdeles relevant og naturlig, og jeg mener, at den nye paragraf, som jeg citerede fra betænkningen, og